

USNESENÍ

Vrchní soud v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ladislava Bognára a soudců JUDr. Pavla Koláře a JUDr. Eustasie Rutarové ve věci

navrhovatelů: **2) Robert K.**, nar. xxx, bytem xxx, **3) Radek G.**, nar. xxx, xxx, navrhovatelé 2) a 3) zastoupeni Mgr. Pavlou Běčákovou, advokátkou se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Sokolská třída 871/6, PSČ 702 00, **4) MUDr. František H.**, nar. xxx, bytem xxx, **5) Ing. Aleš H.**, nar. xxx, bytem xxx, doručovací adresa: xxx, **6) Michael D.**, nar. xxx, bytem xxx, zastoupen Mgr. Tomášem Nachtigallem, advokátem se sídlem Sušice, Pravdova 1077, PSČ 342 01, **7) OSDA – ČR – INH**, se sídlem Ostrava, Nádražní 532/157, PSČ 702 00, IČ 72028084, **8) Michal D.**, nar. xxx, bytem xxx, **9) Antonín D.**, nar. xxx, bytem xxx, **10) Zbyněk D.**, nar. xxx, bytem xxx, **11) Ing. Petr B.**, nar. xxx, bytem xxx, **12) Ing. Iva K.**, nar. xxx, bytem xxx, **13) Ing. Tomáš H.**, nar. xxx, bytem xxx, **14) Karel K.**, nar. xxx, bytem xxx, **15) Roman M.**, nar. xxx, bytem xxx, navrhovatelé 13) až 15) zastoupeni Mgr. Tomášem Nachtigallem, advokátem se sídlem Sušice, Pravdova 1077, PSČ 342 01, **16) Jakub S.**, bytem xxx, **17) OSDA - ČR - MS**, se sídlem Ostrava, Nádražní 532/157, PSČ 702 00, IČ 72028068, **18) Tomáš T.**, nar. xxx, bytem xxx, **19) OSDA – ČR – AM**, se sídlem Ostrava, Nádražní 532/157, PSČ 702 00, IČ 72028076, **20) Jiří P.**, nar. xxx, bytem xxx, **21) Petr Č.**, nar. xxx, bytem xxx, **22) M. V.**, nar. xxx, bytem xxx, **23) Ing. Petr U.**, nar. xxx, bytem xxx, **24) Ing. Zdeněk N.**, nar. xxx, bytem xxx, **25) Jaroslav B.**, nar. xxx, bytem xxx, 26) neobsazeno, **27) Věra V.**, nar. xxx, bytem xxx, **28) Vladimír P.**, nar. xxx, bytem xxx, **29) Martin B.**, nar. xxx, bytem xxx, **30) Lubor B., Ph.D.**, bytem xxx, **31) Ing. Richard B.**, bytem xxx, **32) Petr B.**, nar. xxx, bytem xxx, **33) Anna B.**, nar. xxx, bytem xxx, **34) Martin Č.**, bytem xxx, **35) Ing. Vladimír Č.**, nar. xxx, bytem xxx, **36) Václav H.**, bytem xxx, **37) Jiří H.**, nar. xxx, bytem xxx, **38) Bronislava H.**, nar. xxx, bytem xxx, **39) Ing. Stanislav H.**, nar. xxx, bytem xxx, **40) Martin Ch.**, nar. xxx, bytem xxx, **41) MgA. Jaroslava J.**, bytem xxx, **42) Stanislav K.**, bytem xxx, **43) Radovan K.**, nar. xxx, bytem xxx, **44) Zbyszek K.**, nar. xxx, bytem xxx, **45) Viktor K.**, nar. xxx, bytem xxx, **46) Martin K.**, nar. xxx, bytem xxx, **47) Ing. Stanislav K.**, nar. xxx, bytem xxx, **48) Peter K.**, nar. xxx, bytem xxx, **49) Lubomír K. DiS.**, nar. xxx, bytem xxx, **50) Anna L.**, nar. xxx, bytem xxx, **51) Petr M.**, nar. xxx, xxxx, **52) Jiří M.**, nar. xxx, bytem xxx, **53) Ing. Rostislav M.**, nar. xxx, bytem xxx, **54) Ing. Jiří M.**, bytem xxx, **55) Ing. M. N.**, nar. xxx, bytem xxx, **56) Vladislav P.**, nar. xxx, bytem xxx, **57) Ing. Pavel P.**, nar. xxx, xxx, **58) Ing. Petr P.**, bytem xxx, **59) Filip R.**, nar. xxx, bytem xxx, **60) Ján S.**, nar. xxx, bytem xxx, **61) Miloš S.**, nar. xxx, bytem xxx, **62) Richard S.**, nar. xxx, bytem xxx, **63) Jakub Š.**, nar. xxx, bytem xxx, **64) Lumír Š.**, bytem xxx, **65) Ing. Vít Š.**, nar. xxx, bytem xxx, **66) Zdenek V.**, nar. xxx, bytem xxx, **67) Ing. Pavel V.**, nar. xxx, bytem xxx, **68) Vratislav W.**, nar. xxx, bytem xxx, **69) Marie W.**, nar. xxx, bytem xxx, **70) CLUMBER ESTABLISHMENT**, se sídlem Schaan, Bahnhofstrasse 7, 9494 Liechtenstein, **71) Vladimír K.**, nar. xxx, bytem xxx, **72) Ing. Vít Z.**, nar. xxx, bytem xxx, **73) Petr C.**, bytem xxx, **74) M. J.**, nar. xxx, bytem xxx, **75) Helena K.**, nar. xxx, bytem xxx, **76) Tomáš K.**, nar. xxx, bytem xxx, **77) Petr K.**, nar. xxx, bytem xxx, **78) Jan P.**, nar. xxx, bytem xxx, **79) Roman R.**, nar. xxx, bytem xxx, **80) Ing. Stanislav N.**, nar. xxx, bytem xxx, **81) Tomáš F.**, nar. xxx, bytem xxx, **82) Lukáš R.**, nar. xxx, bytem xxx, **83) Ing. Jiří P.**, nar. xxx, bytem xxx, **84) Ing. Simona P.**, nar. xxx, bytem xxx, **85) Petra B.**, nar. xxx, bytem xxx, **86) Jan K.**, bytem xxx, **87) Ing. Jaroslav Č.**, bytem xxx, **88) Ing. Pavel H.**, bytem xxx, **89) Pavel H.**, nar. xxx, bytem xxx, **90) Lubomír J.**, nar. xxx, bytem xxx, **91) Antonín R.**, bytem xxx, **92) Milan N.**, nar. xxx, bytem xxx, **93) Anna N.**, nar. xxx, bytem xxx, **94) Michaela M.**, nar. xxx, bytem xxx, navrhovatelé 20) až 94) zastoupeni JUDr. Petrem Zimou advokátem se sídlem

Praha 2, Slezská 13, PSČ 120 00, 95) **Vlasta B.**, nar. xxx, bytem xxx, 96) **Michal M.**, bytem xxx, 97) **Tomáš U.**, bytem xxx, 98) **Vojtěch M.**, nar. xxx, bytem xxx, 99) **Ing. Pavel J.**, bytem xxx, 100) **Mgr. Jiří D.**, nar. xxx, bytem xxx, 101) **Marie P.**, nar. xxx, bytem xxx, 102) **Ph.Dr. Ivana P.**, nar. xxx, bytem xxx, 103) **Ladislav N.**, nar. xxx, bytem xxx, 104) **JUDr. Mgr. Martin Š., Ph.D.**, nar. xxx, bytem xxx, 105) **Pavel H.**, bytem xxx, 106) **Kateřina H.**, bytem xxx, 107) **Helena U.**, bytem xxx, 108) **Ing. Kamila U.**, bytem xxx, 109) **Vladimír Z.**, nar. xxx, bytem xxx, 110) **Miroslav Č.**, nar. xxx, bytem xxx, 111) **Marcela R.**, nar. xxx, bytem xxx, 112) **Ing. Vladimír R.**, nar. xxx, bytem xxx, 113) **Václav S.**, nar. xxx, bytem xxx, 114) **Richard S.**, nar. xxx, bytem xxx, 115) **Mgr. Dušan P.**, nar. xxx, bytem xxx, 116) **Olga J.**, nar. xxx, bytem xxx, 117) **Ing. Jiří J.**, nar. xxx, bytem xxx, 118) **Ing. Martin H.**, nar. xxx, bytem xxx, 119) **Margareta S.**, nar. xxx, bytem xxx, 120) **Martin S.**, nar. xxx, bytem xxx, 121) **Ladislav A.**, nar. xxx, bytem xxx, 122) **Ing. David K.**, nar. xxx, bytem xxx, 123) **Bc. Petra U.**, bytem xxx, 124) **Jakub N.**, nar. xxx, bytem xxx, 125) **Ing. Vladimír B.**, nar. xxx, bytem xxx, 126) **Zdeněk V.**, bytem xxx, 127) **Ing. Alena J.**, nar. xxx, bytem xxx, 128) **Ing. Petr Š.**, nar. xxx, bytem xxx, 129) **Mgr. Tereza Š.**, nar. xxx, bytem xxx, 130) **Roman J.**, nar. xxx, bytem xxx, 131) **Marie Č.**, bytem xxx, 132) **Ing. Naděžda L.**, bytem xxx, 133) **Ing. Petr L.**, bytem xxx, 134) **Jiří K.**, nar. xxx, bytem xxx, 135) **Patrik H.**, bytem xxx, 136) **Josef K.**, nar. xxx, bytem xxx, 137) **Karel K.**, nar. xxx, bytem xxx, 138) **Edvard E.**, nar. xxx, bytem xxx, 139) **Alena J.**, nar. xxx, bytem xxx, 140) **Miloslav J.**, nar. xxx, bytem xxx, 141) **Ing. Martin K.**, bytem xxx, 142) **Martin K.**, nar. xxx, bytem xxx, 143) **MUDr. Jan P., Ph.D.**, nar. xxx, bytem xxx, 144) **Miroslav B.**, nar. xxx, bytem xxx, 145) **MUDr. Jan V.**, nar. xxx, bytem xxx, 146) **Bohumil Z.**, nar. xxx, bytem xxx, 147) **Jaroslav Ž.**, bytem xxx, 148) **Miroslav Č.**, bytem xxx, 149) **Radomír K.**, nar. xxx, bytem xxx, 150) **Ing. Vladimír Š.**, nar. xxx, bytem xxx, 151) **Filip M.**, bytem xxx, 152) **Petr O.**, nar. xxx, bytem xxx, 153) **Petr K.**, nar. xxx, bytem xxx, 154) **Ladislav F.**, nar. xxx, bytem xxx, 155) **Miloš Z.**, nar. xxx, bytem xxx, 156) **David D.**, nar. xxx, bytem xxx, 157) **Lucie D.**, nar. xxx, bytem xxx, 158) **Miroslav Z.**, nar. xxx, bytem xxx, 159) **Michal D.**, nar. xxx, bytem xxx, 160) **Zdeněk R.**, bytem xxx, 161) **Monika R.**, bytem xxx, 162) **Ing. Roman M., Ph.D.**, nar. xxx bytem xxx, 163) **Ing. Šárka P.**, nar. xxx, bytem xxx, 164) **Jan K.**, nar. xxx, bytem xxx, 165) **Jiří Š.**, nar. xxx, bytem xxx, 166) **Jana Š.**, nar. xxx, bytem xxx, 167) **Ing. Pavel K.**, bytem xxx, 168) **Jiří N.**, nar. xxx, bytem xxx, 169) **Jiří S.**, nar. xxx, bytem xxx, 170) **Petr A.**, nar. xxx, bytem xxx, 171) **Miroslav S.**, bytem xxx, 172) **Jitka K.**, nar. xxx, bytem xxx, 173) **Ing. Milan P.**, nar. xxx, bytem xxx, 174) **Daniel B.**, bytem xxx, 175) **LENIENT ENTERPRISES LIMITED**, reg. č. HE147789, se sídlem Larnakos 60, 3rd floor, Flat/Office 301, Nikózie, P.C. 2101, Kypr, 176) **HAMAFIN RESOURCES LIMITED**, reg.č. HE99768, se sídlem 4 Annis Komninis, SOLEA BUILDING, 8th floor, Flat/Office 801, Nikózie, P.C. 1060, Kypr, 177) **Michal T.**, bytem xxx, 178) **Ctirad Š.**, nar. xxx, bytem xxx, 179) **Ivana H.**, nar. xxx, bytem xxx, 180) **Ludmila V.**, bytem xxx, 181) **Radomír B.**, nar. xxx, bytem xxx, 182) **Emilie T.**, nar. xxx, bytem xxx, 183) **Reinhold T.**, nar. xxx, bytem xxx, 185) **Antonín P.**, nar. xxx, bytem xxx, 186) **Marie K.**, bytem xxx, 187) **Miroslav D.**, nar. xxx, bytem xxx, 188) **Jaroslav P.**, nar. xxx, bytem xxx, 189) **Dagmar P.**, nar. xxx, bytem xxx, 190) **Zdeněk K.**, nar. xxx, bytem xxx, 191) **Bohumír B.**, nar. xxx, bytem xxx, 192) **Ing. Zdeněk V.**, nar. xxx, bytem xxx, 193) **Martina V.**, nar. xxx, bytem xxx, 194) **Ing. Alfred S.**, nar. xxx, bytem xxx, 195) **Vladimír Č.**, nar. xxx, bytem xxx, 196) **Jana Š.**, bytem xxx, 197) **MARRETIM s.r.o.**, IČ 269 34 396, se sídlem Rousínov, Olšany 212, PSČ 683 01, 198) **Ing. Jan Č.**, nar. xxx, bytem xxx, 199) **Petr N.**, bytem xxx, 200) **Stanislav D.**, nar. xxx, bytem xxx, 201) **Jaroslava M.**, nar. xxx, bytem xxx, 202) **Věra Ch.**, nar. xxx, xxx, 203) **Ing. Roman P.**, nar. xxx, bytem xxx, 204) **Ing. Pavel F.**, nar. xxx, bytem xxx, 205) **RNDr. Anna O.**, bytem xxx, 206) **Jan M.**, nar. xxx, bytem xxx, 207) **Ing. Petr F.**, nar. xxx, bytem xxx, 208) **Ing. Jaroslav Š.**, nar. xxx, bytem xxx, 209) **Pavel S.**, nar. xxx, bytem xxx, 210) **Ing. Jiří B.**, nar. xxx, bytem xxx, 211) **Ing. Vratislav R.**, nar. xxx, bytem xxx, 212) **Ing. Miroslav M.**, bytem xxx, 213) **Radovan K.**, bytem xxx, 214) **Adam P.**, bytem xxx, 215) **RNDr. Zbyněk L.**, bytem xxx, 216) **Pavel S.**, nar. xxx, bytem xxx, 217) **Iva N.**, nar. xxx, bytem xxx, 218) **Martin Š.**, nar. xxx, bytem xxx, 219) **Zdeněk M.**, bytem xxx, 220) **Roman M.**, nar. xxx, bytem xxx, 221) **Roman H.**, bytem xxx, navrhovatelé 96) až 221) zastoupení JUDr. Petrem Zimou, advokátem se sídlem Praha 2, Slezská 13, PSČ 120 00, 222) **MOTORFIN, s.r.o.**, se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Nemocniční 2902/13, PSČ 702 00, IČ 25846299, 223) **Irena K.**, nar. xxx, bytem xxx, 224) **Mgr. Pavla P.**, nar. xxx, bytem xxx,

zastoupena obecným zmocněncem Michalem H., nar. xxx, bytem xxx, **225) Mgr. Daniel H.**, nar. xxx, bytem xxx, **226) MT Absol, s.r.o.**, se sídlem Praha 6 – Veveslavín, Pod Petřinami 58/16, PSČ 162 00, IČ 27397840, **227) MUDr. Hana K. (dříve T.)**, nar. xxx, bytem xxx, navrhovatelé 225-227 zastoupení Mgr. Ing. Antonínem Továrkem, advokátem se sídlem Brno, tř. Kpt. Jaroše 1844/28, PSČ 602 00, **228) Marta P.**, nar. xxx, bytem xxx, **229) CENTRUM CONSULTANT FINANCE**, se sídlem Ostrava-Hulváky, Sokola Tůmy 1099/1, PSČ 709 00, IČ 228 27 854, zastoupen Mgr. Petrom Harmečkem, advokátem se sídlem Ostrava, Přívoz, Macharova 302/13, PSČ 702 00, **230) TERIDAGE s.r.o.**, se sídlem Praha 9, Martinická 987/3, PSČ 197 00, IČ 246 55 449, zastoupen Mgr. Ing. Jakubem Šnajderem, advokátem se sídlem Brno, Ptašinského 4, PSČ 602 00, **231) Ing. Jaroslava F.**, nar. xxx, bytem xxx, **232) Mgr. Tomáš K.**, nar. xxx, bytem xxx, **233) Rostislav K.**, nar. xxx, bytem xxx, **234) Mgr. M. I.**, nar. xxx, bytem xxx, **235) Ing. Maxim Ch.**, nar. xxx, bytem xxx, **236) Vilém F.**, nar. xxx, bytem xxx, **237) Mgr. Michaela D. J.**, nar. xxx, bytem xxx, za účasti **A) obchodní společnosti ArcelorMittal Ostrava a.s.**, se sídlem Ostrava-Kunčice, Vratimovská č.p. 689, PSČ 707 02, IČ 45193258, zastoupené JUDr. Richardem Mencnerem, advokátem se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Milíčova 1670/12, PSČ 702 00, **B) obchodní společnosti ArcelorMittal Holdings AG**, IČ CH-170.3.029.024-8 Zug, Alpenstrase 15, Zug, Švýcarsko, zastoupené Mgr. Davidem Ilcyszynem, advokátem se sídlem Praha 1, Na Příkopě 8, PSČ 110 00o **přezkoumání přiměřenosti protiplnění**, k odvolání navrhovatelů 6., 7., 13., 14., 17., 18., 19., 20., 21., 23. a 233. a účastníků A) a B) proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 6. 2015, č. j. 41 Cm 74/2010 – 4280,

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se v napadené části, tj. ve výrocích I., II. ohledně navrhovatele 233., III., IV., VII. - XXXVIII., **potvrzuje.**
- II. Odvolání účastníků A) a B) směřující do výroků XXXIX. a XL. se **odmítá.**
- III. Navrhovatelé a účastníci nemají navzájem právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Shora označeným usnesením soud prvního stupně určil výši přiměřeného protiplnění za každou jednu kmenovou akci na majitele v zaknihované podobě o jmenovité hodnotě 1.000 Kč emitované účastnicí A), která přešla na jejího hlavního akcionáře - účastníka B) - na základě rozhodnutí mimořádné valné hromady konané dne 11. 6. 2010 ve výši 4.743 Kč (výrok I.), návrh navrhovatelů 146., 233., a 234. zamítl (výrok II.), účastníku B) uložil povinnost zaplatit na doplatku přiměřeného protiplnění navrhovatelů 2. částku 713.280 Kč s úrokem ve výši 2,1 % ročně od 24. 7. 2010 do zaplacení (výrok III.) a navrhovatelů 3. částku 12.779.600 Kč spolu s úrokem ve výši 2,1% ročně od 24. 7. 2010 do zaplacení (výrok IV.), řízení o návrhu navrhovatele 222. na zaplacení částky 9.800 Kč a navrhovatele 234. na zaplacení částky 84.000 Kč vyloučil k samostatnému projednání a rozhodnutí (výroky V. a VI.), ve výrocích VII. až XXX. rozhodl o povinnosti účastníků A) a B) nahradit navrhovatelům náklady řízení, výroky XXXIV. až XXXVI. rozhodl, že účastníci A) a B) a navrhovatelé 146., 233. a 234. nemají právo na náhradu nákladů řízení, dále rozhodl, že účastníci A) a B) jsou povinni zaplatit České republice na nákladech řízení státu 232.224,64 Kč, každý v rozsahu poloviny této částky (výrok XXXVII.), dále, že Česká republika nemá vůči navrhovatelům 146., 233. a 234. právo na náhradu nákladů řízení státu a ve výrocích XXXIX. a XL. rozhodl o povinnosti navrhovatelů 2. a 3. doplatit soudní poplatky ve výši 35.664 Kč, resp. 638.980 Kč. V odůvodnění soud objasnil zamítnutí návrhu navrhovatele 146. (neprokázal, že byl akcionářem) a návrhů navrhovatelů 233. a 234. (podání návrhu po uplynutí zákonné lhůty). V případě ostatních navrhovatelů shledal aktivní legitimaci a naplnění všech formálních podmínek pro věcné projednání jejich návrhu, neboť v jejich případě byl návrh podán oprávněnými osobami včas, v zákonem stanovené lhůtě. V tomto směru mimo jiné odkázal i na rozhodnutí Nejvyššího soudu 29 Cdo 3354/2012, z něhož vyplývá závěr, že právo domáhat se přezkoumání přiměřenosti protiplnění podle § 183k ObchZ

mají všechny osoby, které účastnické cenné papíry nabyly do okamžiku přechodu vlastnického práva k těmto akcím na hlavního akcionáře, čímž se soud prvního stupně vypořádal především s námitkou účastníků A) a B) ohledně spekulativního nabytí akcií některými z minoritních akcionářů. V otázce hodnoty podniku a z ní plynoucí hodnoty jedné akcie společnosti ke dni přechodu vlastnického práva dospěl soud k závěru, že skutečnou hodnotou je hodnota zjištěná znaleckým ústavem VGD Appraisal, s. r. o. (dále jen znalec VGD). Podle soudu prvního stupně tento znalec podal řádný posudek, jeho závěry mají oporu i v dalších provedených důkazech, zejména účetních závěrkách společnosti, které potvrzují, že znalec správně korigoval finanční plán společnosti, a to zejména v oblasti plánovaných investic, že společnost (účastník A/) je schopna i nadále vykazovat zisk, a to i v krizovém období 2011 až 2013. V této souvislosti soud objasnil, proč neuvěřil závěrům znalce doc. Krabce, proč nepřihlédl k jeho posudku (dále též rekonciliační posudek), a rovněž, proč nepřihlédl k ocenění provedenému znaleckým ústavem TACOMA a.s. (dále jen Tacoma), své závěry opřel o rozhodnutí Nejvyššího soudu 21 Cdo 2616/2013 a 29 Cdo 2214/2010. Ve vztahu k požadavku účastníků A) a B) na provedení důkazu rekonciliačním posudkem soud mimo jiné uvedl, že nemá-li soud pochybnosti o závěrech primárního znaleckého posudku (v tomto případě posudku znalce VGD) a neshledává tedy důvod pro jeho revizi, není na místě provádění dalšího dokazování jiným či revizním znaleckým posudkem, a to ani za situace, kdy účastník takovýto revizní znalecký posudek do spisu založil. Z toho důvodu rovněž nebylo potřeba provádět konfrontaci znalců, jak požadovali účastníci A) a B). Na úvod hodnocení znaleckého posudku znalce VGD soud předeslal, a to s ohledem na vznesené námitky, že navrhovatelé argumentovali nesprávností těch ukazatelů, které by měly vliv na navýšení hodnoty akcie, zatímco účastníci A) a B) argumentovali opačně. Postup při hodnocení znaleckých posudků pak soud objasnil odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu 22 Cdo 1810/2009, 32 Cdo 2702/2010 a 33 Cdo 4316/2009, a připomněl, že prováděl důkaz znaleckým posudkem znalce VGD, následně znalci přednesli jeho obsah a znalecké závěry a podrobně se vyjádřili k některým otázkám položeným soudem, které vycházely ze skutečností namítaných účastníky řízení v písemných podáních. Podle soudu prvního stupně se znalci v rámci ústního přednesu dostatečně vyjádřili ke všem námitkám směřujícím do znaleckého posudku. Soud rovněž vysvětlil, proč některé z otázek na zástupce znalce VGD nepřipustil. Na základě uvedeného soud dospěl k závěru, že znalec řádně vysvětlil, jakými úvahami se při podávání posudku řídil, z jakých vstupních údajů při jeho zhotovování vycházel, proč přistoupil k úpravě některých vstupních údajů poskytnutých mu společností (na rozdíl od podkladového znaleckého posudku) a k jakým závěrům poté dospěl. Posudek znalce VGD soud shledal přesvědčivým, vnitřně souladným a řádně odůvodněným a není tak, dle jeho názoru, důvod k jeho doplnění či k vypracování jiného posudku, ani důvod pro vypracování posudku revizního. K námitce účastníka, že se znalec nevyjádřil k podkladovému znaleckému posudku, soud uvedl, že toto nebylo součástí jeho znaleckého úkolu. Úkolem znalce bylo stanovit hodnotu podniku společnosti a z ní se odvíjející hodnotu každé jednotlivé akcie, nikoli provedení „revizního“ znaleckého posudku k podkladovému znaleckému posudku. Nicméně i zde je nutno uvést, že pokud se znalec VGD odlišil od podkladového znaleckého posudku, pak vždy pečlivě zdůvodnil, z jakých důvodů tak učinil. Tímto je také dle názoru soudu naplněn požadavek na obsahové náležitosti daného posudku vyslovený v rozhodnutí Nejvyššího soudu 29 Cdo 1145/2011.

2. Soud dále vzal v úvahu závěry vyplývající z nálezů Ústavního soudu Pl. ÚS 56/05. Skutečnost, že společnost nedůvodně dlouhodobě nevyplácela dividendu (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu 29 Cdo 3059/2011), a i když v letech 2010 až 2013 nedosahovala zisku odpovídajícího ziskům předchozích období, došlo po výkupu, v roce 2013, k přijetí rozhodnutí o vyplacení dividendy ve výši přesahující 8 mld. Kč, čímž hlavní akcionář (v dané době již jediný) získal prostředky mnohonásobně převyšující objem prostředků vyplacených všem minoritním akcionářům (pro účely vyplacení protiplnění byly vinkulovány peněžní prostředky v hodnotě 1.769.648.000 Kč). V této souvislosti se soud zabýval jedním z namítaných ukazatelů, a to výši plánovaných investic do dlouhodobého majetku a uzavřel, že zpracovatelé podkladového

znaleckého posudku výrazně nadhodnotili plánované investice, což vedlo ke snížení hodnoty podniku společnosti. Obdobně nepřesvědčivé a nesouladné s jinými důkazy jsou podle soudu prvního stupně závěry znaleckého posudku znalce doc. Krabce, který považoval za nutné „kontrolně“ aplikovat také likvidační metodu ocenění, podle níž je hodnota společnosti připadající na jednu akcii 3.278 Kč. Dle názoru soudu však z dostupných ekonomických údajů nevyplývá, že by byla dána nutnost likvidace společnosti, neboť jde o společnost dlouhodobě ziskovou (vyjma roku 2009, kdy probíhala celosvětová krize), které i v krizových letech rostl vlastní kapitál (vyjma roku 2013, kdy pokles vlastního kapitálu má souvislost s vyplacením dividendy). Ze všech uvedených důvodů má soud za to, že výše přiměřeného protiplnění odpovídá hodnotě akcií stanovené soudem ustanoveným znalcem. Závěry tohoto znaleckého posudku shledal soud za přesvědčivé, znalec vysvětlil, jak dospěl ke znaleckému závěru, a jeho závěry mají oporu také v dalších důkazech. Pokud účastníci řízení namítali, že znalec v jednotlivých proměnných nepostupoval správně (riziková přírážka, specifická přírážka), má soud zato, že znalec svůj postup řádně vysvětlil a soud shledal takto uvedené vysvětlení za dostatečné. Dále soud podotkl, že přezkumu ze strany soudů podléhají závěry učiněné znalcem co do jejich úplnosti a vnitřní logiky. Soud při hodnocení znaleckého posudku musí zkoumat, zda provedený úkon byl učiněn řádně, tj. zda znalec dodržel soudem uložené zadání. Nepodléhá-li soudnímu přezkoumání volba metod ocenění, pak mu logicky nepodléhá ani vlastní znalecká činnost, tj. volba jednotlivých proměnných při samotném výpočtu. Z posudku však musí mít soud možnost seznat, z jakých zjištění znalec vycházel, jakou cestou k těmto zjištěním dospěl a na základě jakých úvah dospěl ke svému závěru (např. rozhodnutí Nejvyššího soudu 29 Cdo 2214/2010, 22 Cdo 1561/2010), což dle názoru soudu posuzovaný znalecký posudek (znalce VGD) splňuje. Soud proto rozhodl, že výše přiměřeného protiplnění za jednu akcii činí částku 4.743 Kč, tedy že každému jednotlivému akcionáři náleží doplatek za každou jednotlivou akcii ve výši 743 Kč představující rozdíl mezi protiplněním přiměřeným a protiplněním, které mu hlavní akcionář vyplatil. Navrhovatelům 2. a 3., kteří již v průběhu tohoto řízení uplatnili vedle návrhu na určení také návrh na plnění, soud přiznal shora uvedené částky, které jsou součinem výše doplatků a počtu jimi vlastněných akcií, a to spolu s úrokem ve výši 2,1% ročně od vzniku prodlení, tj. od 24. 7. 2010 do zaplacení. Tím, že soud určil jinou výši protiplnění, než jakou hlavní akcionář minoritním akcionářům vyplatil (vyšší částku protiplnění), stali se procesně neúspěšnými účastníky v tomto řízení účastníci A) a B). Z toho důvodu zavázal tyto účastníky k náhradě nákladů řízení všem navrhovatelům, jimž náklady v tomto řízení vznikly, vyjma navrhovatelů 146., 233. a 234., neboť ti v důsledku zamítnutí jejich návrhu byli v řízení neúspěšnými účastníky, avšak v jejich prospěch soud aplikoval § 150 OSŘ, protože i v případě svého neúspěchu mají právo na soudem určený doplatek přiměřeného protiplnění. Tuto skutečnost rovněž zohlednil při náhradě nákladů řízení vzniklých státu, zavázal-li k této náhradě účastníky A) a B) pouze v části odpovídající jejich podílu na těchto nákladech a nikoliv v celém rozsahu, neboť dalším dílem by se na těchto nákladech měli podílet i těchto nákladů zproštění (aplikací § 150 OSŘ) navrhovatelé 146., 233. a 234. K doplatku na soudním poplatku soud zavázal navrhovatele 2. a 3. z toho důvodu, neboť vedle nároku na určení přiměřeného protiplnění soud rozhodoval v jejich případě i o vyplacení peněžitého plnění, z něhož bylo potřeba dopočítat i odpovídající soudní poplatek.

3. Proti tomuto rozhodnutí podali navrhovatelé 6., 13., 14. a 15. odvolání, jímž napadali výrok I. a výrok XV., ten však pouze pro případ, že dojde ke změně výroku I., a proto k tomuto nákladovému výroku žádné konkrétní výhrady nevznesli. Pokud jde o výrok I., zde zmínili své námitky, které uplatnili již před soudem prvního stupně, tedy potřebu korigovat závěry znalce VGD upuštěním od přírážky k diskontní míře za malou tržní kapitalizaci (riziková přírážka 1,08%) a za specifické riziko (riziková přírážka 1%). Namítali i nesprávné použití tzv. implicitní prémie trhu při konstrukci diskontní míry a ocenění provozně nepotřebného majetku, v těchto bodech však připustili, že modelování jiného (spravedlivého) zacházení

s finančními prostředky by v těchto případech bylo problematické, diskutabilní, a proto od těchto námitek jsou navrhovatelé ochotni ustoupit. V případě zmíněných přírážek však navrhovatelé na svých námitkách setrvali a na podporu správnosti svých námitek předložili řadu odborných publikací jak zahraničních, tak i tuzemských, odmítajících tzv. velikostní přírážku (přírážku za malou tržní kapitalizaci), a rovněž posudek znaleckého ústavu Appellen Valuation s.r.o. (dále též znalec AV), jemuž zadali variantní propočty hodnoty společnosti vycházející z posudku znalce VGD, v němž by nebyly kalkulovány zmíněné přírážky, příp. jen některé z nich v možných kombinacích. Znalec AV mimo jiné zaujal stanovisko, podle něhož použití přírážek za specifické riziko a malou tržní kapitalizaci, zvláště u znaleckých posudků pro účely určení výše přiměřeného protiplnění při realizaci práva výkupu účastnických cenných papírů není ani vhodné ani správné. Odvolatelé s posudkem znalce VGD v ostatních částech souhlasí.

4. Odvolatelé 7., 17., 18. a 19. napadali pouze výrok I. usnesení soudu prvního stupně a jeho nesprávnost spatřovali v totožných nedostatcích jako předchozí odvolatelé. Vytýkali tak znalci VGD aplikaci prémie za malou tržní kapitalizaci, přírážku za specifické riziko, neboť dovozovali, že i v případě, bylo-li by užití těchto rizikových přírážek sporné, je nutno z důvodu ochrany minoritních vytěsněných akcionářů tyto přírážky aplikovat v jejich prospěch, což se nestalo. Uvedené platí i pro ocenění dceřiných společností. Kromě toho namítali, že je podhodnocen finanční plán společnosti, zejména z důvodu nadhodnocených investic a náklady vlastního kapitálu nepovažovali za správně určené, neboť neumožňují vytěsněným akcionářům pořídit si stejně výnosnou investici. Vytěsněný akcionář nemá reálnou možnost pořídit si náhradní investici s údajnou výnosností ve výši použité diskontní míry, mají-li odpovídající běžně dostupné náhradní investice výnosnost maximálně cca 5%. Možností akcionářů najít v daném čase a místě alternativní investici se stejným výnosem posudek znalce VGD neobsahuje. „Navrhovatelé na závěr vyjádřili názor, že s ohledem na příbuznost právního prostředí a zejména praktickou shodnost investičního prostředí mezi Českou republikou a Slovenskou republikou, lze při výkladu neurčitěho českého práva postupovat analogicky se slovenskou legislativou, resp. jejím konkrétnějším výkladem.“ Soud měl proto aplikovat stejné zásady, tzn., že diskontní míra musí odpovídat pouze výši úročení státních dluhopisů.
5. Usnesení soudu prvního stupně napadli svým odvoláním i navrhovatelé 20., 21., a 23. a soudu vytýkali prakticky shodné nedostatky jako navrhovatelé 6., 13., 14. a 15. Odvolatelé uvedli, že považují posudek znalce VGD za dobrý základ pro stanovení výše protiplnění, nicméně nesouhlasí s použitím dvou přírážek k diskontní míře, a to přírážky za malou tržní kapitalizaci a přírážky za nejistou budoucnost, které nemají teoretické opodstatnění. Kromě toho znalec VGD aplikaci těchto přírážek ani nezdůvodnil, ani neobhájil. Vzápětí odvolatelé uvedli, že znalec VGD přírážku k diskontní míře za malou tržní kapitalizaci a za nejistou budoucnost odůvodnil na straně 306 posudku. Při výslechu ovšem zpracovatele posudku VGD nedokázali přesvědčivě odůvodnit aplikaci této rizikové přírážky právě pro danou společnost. K podpoře svých námitek odkázali na odborníky, kteří se touto otázkou zabývají, a to nejen ze zahraničí, ale i tuzemské (viz výňatek z článku Mařík - Maříková, Diferenciace hodnotovýchází a problém tržní kapitálové struktury při oceňování českých podniků, z časopisu Soudní inženýrství 3 (24)/ 2013).
6. Navrhovatel 233. ve svém odvolání namítal nesprávné posouzení včasnosti podání návrhu, protože podal svůj návrh včas, jestliže jej zaslal dne 23. 7. 2010 soudu prvního stupně v elektronické formě (e-mailem) a až následně dne 26. 7. 2010 je doplnil dodáním jeho písemného originálu. Z toho důvodu požadoval změnu napadeného usnesení.

7. Proti tomuto usnesení podal odvolání rovněž účastník A), a to konkrétně do výroků VII. až XL. Odůvodnění svého odvolání neposkytl soudu jiné, než v rámci omluvy své neúčasti u nařízeného odvolacího jednání, v níž odkázal na argumentaci účastníka B).
8. Odvolání účastníka B) směřovalo do výroků I., III., IV., VII. až XL. Především namítal nesprávné posouzení aktivní legitimace navrhovatelů 9., 11. a 181, kteří podle něj nebyli akcionáři účastníka A) ke dni přechodu všech akcií na účastníka B), tj. dne 23. 7. 2010 a soudu vytýkal, že se spokojil s tím, že tito navrhovatelé údajně byli akcionáři účastníka A) v období vymezeném v § 183k ObchZ. Dále soudu vytýkal pochybení při provádění důkazu znaleckým posudkem znalce VGD, neumožnil-li účastníkům řízení, kteří o to požádali, klást zástupcům znalce VGD konkrétní dotazy ohledně posudku. Nebylo-li účastníkům umožněno klást znalci VGD dotazy, nelze považovat vysvětlení poskytnuté znalcem VGD ohledně posudku za dostatečné. Tento znalec se k výhradám účastníka B) obsaženým v podání z 5. 6. 2015 vůbec nevyjádřil. Vzápětí soudu vytýká, že se nezabýval výhradami účastníka B), k nimž se znalec VGD během soudního jednání vyjádřil. Dále soudu vytýkal, že znemožnil účastníkovi B) vyjasnění zásadních rozporů mezi znaleckými posudky znalce VGD a doc. Krabce a zopakoval své výhrady, které již uvedl v řízení před soudem prvního stupně, týkající se investičních výdajů účastníka v letech 1999 až 2000 a jejich nezahrnutí do výpočtu průměrného historického ukazatele investičních výdajů k tržbám, postupu znalce při přecenění investičních výdajů, nekonzultování pochybností se zástupci účastníka A), chybného stanovení hodnoty zadluženého koeficientu beta a tím chybně odhadnutého váženého průměru nákladů na kapitál. Účastník B) společně se svým podáním ze dne 5. 6. 2015 předložil soudu znalecký posudek vypracovaný doc. Ing. Tomášem Krabcem, MBA, Ph.D. dne 5. 6. 2015, označovaný jako rekondilační posudek. Kromě toho, že se soud nezabýval rozdílnými závěry obou posudků, neprovedl výslech doc. Krabce, tak v napadeném usnesení věnuje rekondilačnímu posudku nedostatečnou pozornost. Soudu dále vytýkal, že akceptoval skutečnost vyplývající z posudku znalce VGD, že tento znalec se nezabýval i přezkumem podkladového posudku, což je v rozporu s rozhodnutím Nejvyššího soudu 29 Cdo 1145/2011, a nesouhlasil s jeho názorem na možnost přihlídnutí k nevyplaceným dividendám (skutečnost, že v roce 2013 si účastník B/ nechal vyplatit dividendu ve výši 8.386.470.000, je podle něj irelevantní, neboť jen o málo menší částku by účastník B/ získal, pokud by došlo k výplatě takové dividendy před datem ocenění, protože byl v té době vlastníkem více než 96% akcií účastníka A/, což by navíc nemělo žádný vliv na výši hodnoty akcií, neboť o vyplacenou dividendu by klesla jejich hodnota). Dále namítal, že pokud by soud obdobným způsobem jako plánované investice do dlouhodobého majetku účastníka A) porovnával provozní výsledek hospodaření účastníka A) plánovaný v posudku znalce VGD pro roky 2010 až 2013 se skutečně dosaženým provozním výsledkem hospodaření v tomto období dle účetních závěrek, pak by zjistil, že namísto 5.522.257.000 Kč uvedených v posudku znalce VGD, dosáhl účastník A) v těchto letech ztráty ve výši 528.619.000 Kč. Obdobně pokud by soud porovnával kapitálovou strukturu účastníka A), ze které posudek znalce VGD vycházel při výpočtu váženého průměru nákladů kapitálu (znalec VGD počítal se zadlužením ve výši 30,07%) se skutečnou kapitálovou strukturou účastníka A) v letech 2010 až 2013, zjistil by, že ve skutečnosti měl účastník A) nulové zadlužení (nepoužíval k financování úvěry). Odvolatel také připomněl, že mezi nedostatky znaleckého posudku znalce VGD patří i nesprávné datum ocenění (23. 7. 2010 X 31. 7. 2010). Proti rozhodnutí o nákladech řízení namítal, že soud nezkoumal účelnost a přiměřenost těchto nákladů právního zastoupení, jestliže pro úspěch ve věci postačovalo, pokud by žalobu podal jeden z minoritních akcionářů, oproti tomu v případě výroku XXI. soud přiznal plnou náhradu nákladů advokátovi za zastoupení cca 200 navrhovatelů ve výši téměř 7.000.000 Kč. Lze tak úspěšně pochybovat, že tyto náklady byly potřebné k účelnému uplatňování nebo bránění práva. V této souvislosti poukázal na závěry Ústavního soudu obsažené v jeho rozhodnutích I. ÚS 804/08, Pl. ÚS 25/12, I. ÚS 3923/11 a I. ÚS 988/12.

9. V rámci vyjádření k odvolání navrhovatelka 237. uvedla, že považuje proces za spravedlivý, neboť byla přítomna vyjádření všech účastníků ke znaleckému posudku u jednání, a rovněž sama kladla dotazy. Soud by měl akcentovat i morální stránku věci, neboť společnost ArcelorMittal s minoritními akcionáři vůbec nejednala, nenabídla jim smírné řešení, pouze je vytěsnila, jednala s nimi arogantně, z pozice síly. Proto požadovala potvrzení napadeného usnesení.
10. Rovněž navrhovatelé 6., 13., 14. a 15. požadovali za daného skutkového stavu potvrzení napadeného usnesení a v rámci vyjádření k odvolání účastníků uvedli, že podle nich znalecký posudek AV je použitelný spolu se znaleckým posudkem VGD pro stanovení ceny akcií. V průběhu soudního procesu podle jejich názoru k porušení práv účastníků nedošlo.
11. Navrhovatelé 2. a 3. rovněž navrhovali potvrzení napadeného usnesení, neboť napadené usnesení považovali za správné a odvolání účastníků A) a B) za nedůvodné. V podrobnostech se přiklonili k vyjádřením zástupců navrhovatelů JUDr. Zimy a Mgr. Nachtigalla.
12. Navrhovatelé 225., 226. a 227. v rámci vyjádření k odvolání uvedli, že neshledali vady procesu, soud postupoval správně, vypořádal se s dalšími znaleckými posudky a předložil ucelenou koncepci ocenění. Přestože se ztotožnil s výhradami navrhovatelů týkajícími se použití přírážek, jsou ochotni navrhnout potvrzení napadeného usnesení. Posudek zpracovaný doc. Krabcem považují za nestandardní. K přírážkám doplnili odkaz na „rozhodnutí ve věci Trineckých železáren“, kde soud měl v případě spornosti použití přírážek v rámci ocenění k této problematice zaujmout stanovisko, blíže však rozhodnutí nespécifikovali.
13. Rovněž navrhovatel 230. se připojil k vyjádření JUDr. Zimy a navrhl potvrzení napadeného usnesení.
14. Navrhovatelé zastoupení JUDr. Zimou v rámci vyjádření k odvolání uvedli, že účastníci předložili dva posudky (rekonciilační a podkladový posudek), které se navzájem vylučují (zmínili jejich rozpory), nadto rekonciilační posudek využívá pro ocenění nestandardní metody. K nepoužitelnosti posudků doc. Krabce poukázali na případy ocenění Prazdroje a Zentivy. Výhrady účastníka B) vůči v posudku znalce VGD považují za účelové, vycházející z nesprávných východisek, postup soudu při dokazování považují za správný a zmínili aktuální důvodovou zprávu k návrhu zákona o znalcích a tlumočnicích, v níž se počítá se zrušením ust. § 127a OSŘ. K námitkám týkajícím se hodnocení posudku uvedli, že oproti námitkám účastníka B) postavil soud prvního stupně ucelený argumentační systém uvedený v jeho rozhodnutí a odkázal na judikáty Ústavního soudu podporující tento postup (III. ÚS 989/9, III. ÚS 3122/09, I. ÚS 162/13 a IV. ÚS 750/14). Současně připomněli, že vedle dividendy vyplacené hlavnímu akcionáři v roce 2013 byla vyplacena dividenda i v roce 2015, celkem se tak tomuto akcionáři dostalo přes 31,3 mld. Kč, což neodpovídá závěru posudku doc. Krabce oceňujícího hodnotu celé společnosti na zhruba 48,5 mld. Kč. K tomu dále doplnili, že si lze těžko představit, že by představenstvo jednalo tak lehkomyšlně a namísto podržení prostředků pro tvrzené značné investice vyplátilo během dvou let dividendy přesahující polovinu hodnoty společnosti. V další části vyjádření popisovali další nedostatky posudku zpracovaného doc. Krabcem týkající se standardu hodnoty numerické simulace výnosových hodnot, použití třífázového postupu v rámci metody DCF a ničím nedoložených předpokladů investičních výdajů až do roku 2026. Rovněž tito navrhovatelé navrhli potvrzení napadeného usnesení.
15. Na odvolání a vyjádření navrhovatelů a jejich odvolání reagoval účastník B) tak, že pokud jde o námitku arogantního chování, nejsou mu známy žádné návrhy minoritních akcionářů, naproti tomu zmínil, že minoritní akcionáři napadali každou valnou hromadu společnosti a v této souvislosti připomněl, že mezi navrhovateli jsou i profesionální minoritní akcionáři. Z důvodu procesních pochybení soudu navrhl zrušení napadeného usnesení a vrácení věci soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

16. Na toto vyjádření reagovala navrhovatelka 237. sdělením, že akcie měla z kuponové privatizace, tedy není profesionální minoritní akcionářkou a ke vztahu společnosti k minoritním akcionářům uvedla, že za celou dobu své účasti na společnosti nedostala pozvánku na valnou hromadu ani dividendu, přičemž společnost využila každou nedokonalost zákona v neprospěch akcionářů.
17. Nato reagoval účastník B) poukazem na dobovou zákonnou úpravu svolávání valné hromady a námitkou, že porušení práv účastníků nelze zhojit skutečností, že k němu došlo vůči všem účastníkům a že tedy žádný z nich v tomto směru nebyl zvýhodněn.
18. Zástupce navrhovatelů JUDr. Zima v této souvislosti připomněl, že pokud navrhovatelé napadali valné hromady, pak to bylo tím, že nebyla rozdělována dividendy.
19. Odvolací soud se nejprve zabýval posouzením subjektivní legitimace odvolatelů k podání odvolání, a dospěl k závěru, že účastníkům A) a B) v případě odvolání směřujícího do výroků XXXIX. a XL. právo k podání odvolání nespovídá, neboť tyto výroky se nedotýkají jejich práv, byla-li jimi uložena povinnost k doplatku soudního poplatku navrhovatelům 2. a 3. Z toho důvodu odvolací soud tato odvolání dle § 218 písm. b) OSŘ odmítl.
20. Poté, co odvolací soud dovodil, že včas podaná přípustná odvolání oprávněnými osobami obsahují náležitosti stanovené ust. § 205 odst. 1 a 2 OSŘ, přezkoumal usnesení soudu prvního stupně v napadené části, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání jsou nedůvodná.
21. Odvolací soud především neshledal v této věci taková pochybení soudu prvního stupně v řízení, příp. v napadeném usnesení, pro která by bylo potřeba napadené usnesení zrušit a věc vrátit soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Ohledně návrhu a procesních postojů všech účastníků odvolací soud pro stručnost odkazuje na odůvodnění napadeného usnesení, v němž je vše podrobně popsáno, stejně jako postup soudu v tomto řízení. Proto se v další části odůvodnění tohoto usnesení bude odvolací soud vypořádávat především s odvolacími námitkami.
22. K odvolání navrhovatele 233. je nutno poznamenat, že z obsahu spisu není zřejmé jiné podání (elektronickou formou) obsahující návrh na zahájení řízení (jak tvrdí tento odvolatel), než právě návrh ze dne 26. 7. 2010, a proto považuje odvolací soud usnesení soudu prvního stupně ve výroku II. ohledně tohoto navrhovatele za správné. Jestliže navrhovatel podal návrh u soudu dne 26. 7. 2010, pak uplynula-li zákonná jednoměsíční lhůta dne 23. 7. 2010, bylo právo na přezkoumání přiměřeného protiplnění prekludováno a soud prvního stupně z toho důvodu správně návrh zamítl.
23. V případě dalších navrhovatelů lze potvrdit správný závěr soudu prvního stupně, že návrh podali včas jako osoby oprávněné (vyjma navrhovatele 146.).
24. K námitce účastníka B), že navrhovatelé 9., 11. a 181., kteří byli prokazatelně akcionáři ke dni 4. 6. 2010, jimi přestali být do okamžiku přechodu vlastnického práva, lze uvést, že pro aktivní legitimaci těchto navrhovatelů je významné to, že náleží mezi osoby, které se dle § 183 ObchZ tohoto práva domáhat mohou. Odvolací soud k tomu doplňuje, že tuto svou námitku účastník B) ani ničím nedoložil, resp. toto své skutkové tvrzení ničím neprokázal. Z těchto důvodů považuje odvolací soud závěr soudu prvního stupně o aktivní legitimaci těchto navrhovatelů za správný.
25. Další námitky všech odvolatelů lze rozdělit do dvou skupin, a to na námitky směřující do znaleckého posudku znalce VGD a námitky zahrnující procesní pochybení soudu při dokazování tímto posudkem, resp. ostatními posudky a výslechy znalců.
26. Ohledně první skupiny odvolacích námitek poukazuje odvolací soud na závěr učiněný soudem prvního stupně, podle něhož nepodléhali soudnímu přezkumu volba metod ocenění, pak mu

logicky nepodléhá ani vlastní znalecká činnost, tj. volba jednotlivých proměnných při samotném výpočtu (určení jednotlivých vstupů a hodnot při užití té které metody ocenění). K tomu lze rovněž shodně se soudem prvního stupně poukázat na závěry Nejvyššího soudu obsažené v rozhodnutí vedeném pod sp. zn. 29 Cdo 2214/2010, podle nichž je znalec osobou, která prostřednictvím svých odborných znalostí posuzuje skutečnosti určené soudem a ve znaleckém posudku sděluje soudu výsledek tohoto posouzení. Obecně přitom platí, že znalecký posudek podléhá jako každý jiný důkaz hodnocení soudem, a to jak jednotlivě, tak v souvislosti s ostatními provedenými důkazy (§ 132 OSŘ). Soud přitom nepřezkoumává věcnou správnost odborných závěrů znalce, nicméně posuzuje, jak znalec k těmto závěrům dospěl, zda jsou logicky odůvodněny, zda jsou (s ohledem na zadání) úplné a zda jsou v souladu s ostatními provedenými důkazy.

27. Jak vyplývá rovněž z rozhodnutí 29 Cdo 3359/2012 Nejvyšší soud již v usnesení 29 Cdo 2214/2010 vysvětlil, že určení hodnoty podniku společnosti, jež je obvykle základem pro stanovení výše přiměřeného protiplnění za účastnický cenný papír společnosti, je otázkou skutkovou, k jejímuž posouzení jsou nezbytné odborné znalosti (§ 127 OSŘ); součástí odborného posouzení znalce je přitom i zvolení jedné nebo více metod ocenění s ohledem na poměry dotčené společnosti.
28. K uvedenému závěru se Nejvyšší soud přihlásil i v usneseních 29 Cdo 3606/2010 a 29 Cdo 723/2011, v nichž dále vyložil, že má-li být protiplnění přiměřené hodnotě účastnických cenných papírů, které nuceně přecházejí na hlavního akcionáře, nepřichází zásadně v úvahu, aby se výše protiplnění snižovala oproti hodnotě akcií zjištěné na základě znaleckého posudku a vycházející z hodnoty podniku společnosti proto, že by vytěšňování vlastníci účastnických cenných papírů nemohli takové ceny dosáhnout na trhu z důvodu nízké likvidity účastnických cenných papírů či proto, že jejich účastnické cenné papíry představují pouze menšinový podíl na společnosti (tzv. diskont za likviditu či za minoritu). Uvedený závěr však nevylučuje, aby případná nižší likvidita akcií společnosti byla vzata v úvahu při stanovení výše nákladů vlastního kapitálu (v rámci zjišťování ceny podniku společnosti tzv. výnosovou metodou); zda je takový postup namíste je však otázkou skutkovou, k jejímuž posouzení jsou nezbytné odborné znalosti. Z posledně citovaného usnesení se také podává, že určení hodnoty podniku společnosti, jež je otázkou skutkovou, nelze ztotožňovat s určením výše přiměřeného protiplnění (jež je otázkou právní). Jakkoli při určení výše přiměřeného protiplnění soud vychází z hodnoty podniku společnosti, musí současně zohlednit i další v úvahu přicházející skutečnosti (srov. i nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 56/05).
29. Na základě výše citovaných rozhodnutí Nejvyššího soudu lze konstatovat, že nejobsáhlejší polemika odvolatelů se znaleckým posudkem znalce VGD, a to otázka korekce finančního plánu plánovaných investičních výdajů, stanovení hodnoty zadluženého koeficientu beta, úrovně pracovního kapitálu, výpočet váženého průměru nákladu kapitálu zahrnující zadlužení ve výši 30,07 %, použití tzv. specifických přírážek, implicitní prémie trhu a ocenění provozně nepotřebného majetku, jsou mimo možnosti posuzování soudem, neboť otázka ohodnocení podniku, jakožto podkladu pro stanovení výše přiměřeného protiplnění, je otázkou skutkovou, k jejímuž posouzení jsou nezbytné odborné znalosti.
30. To samo o sobě spolu se skutečností vyplývající z posudku znalce VGD a výslechu jeho zástupců, tedy že znalec VGD objasnil, jakým způsobem a z jakého důvodu takto postupoval, postačuje k vyhodnocení těchto odvolacích námitek jako nedůvodných. Znalec VGD rovněž dostatečně vysvětlil, proč použil data získaná k 31. 7. 2010 a nikoliv k 23. 7. 2010. V řízení nevyšlo najevo (nic konkrétního nebylo tvrzeno) nic, co by mohlo v tomto časovém úseku závěr znalce VGD zkreslit.
31. Znalec VGD rovněž správně, a to v souladu s metodickým pokynem Komise pro cenné papíry provedl ocenění nejen výnosovou metodou, bylo-li prokázáno, že jde o tzv. going

concern, a současně provedl účetní ocenění, které správnost aplikace výnosové metody DCF na ohodnocení společnosti potvrdilo.

32. K námitkám založeným na přesvědčení, že soud při určování přiměřeného protiplnění by měl vytěšňované minoritní akcionáře zvýhodnit, protože ti se vytěsnění nemohli bránit a nejde tak o dobrovolný prodej akcií minoritních akcionářů hlavnímu akcionáři, příp. že by měl soud zvážit aplikaci zahraniční právní úpravy, která je vůči vytěšňovaným akcionářům spravedlivější, odvolací soud poukazuje na tuzemskou právní úpravu a její ustálený výklad prováděný soudy všech stupňů, vycházející rovněž z metodiky Komise pro cenné papíry, která za hodnotu rozhodnou pro stanovení přiměřeného protiplnění považuje podíl na tržní hodnotě cílové společnosti, což nezvýhodňuje žádnou ze zúčastněných stran na vytěsnění. Takto zjištěná výše přiměřeného protiplnění v sobě zahrnuje prvek férové hodnoty, jak vyplývá z článku nadepsaného Diferenciace hodnotových bází a problém tržní kapitálové struktury při oceňování českých podniků autorů prof. Ing. Miloše Maříka, CSc. a doc. Ing. Pavly Maříkové, CSc., na nějž odkazují někteří z odvolatelů a který je soudu znám z jeho činnosti (viz rozhodnutí 8 Cmo 105/2015 – 1329).
33. Výše učiněné závěry lze opřít rovněž o rozhodnutí Nejvyššího soudu 29 Cdo 4568/2016-1443, v němž Nejvyšší soud činí totožné závěry; opírá se přitom o stejnou judikaturu a rovněž o zmíněný článek prof. Maříka.
34. Nemůže-li být výše přiměřeného protiplnění nižší, než je alikvótní podíl na tržní hodnotě společnosti a současně nevyšlo-li v řízení najevo nic, co by mělo výši přiměřeného protiplnění zvýšit či snížit, pak postupoval soud prvního stupně správně, určil-li přiměřené protiplnění právě ve výši alikvótního podílu na této tržní hodnotě, vycházející ze znaleckého posudku, jakož i z dalších důkazů, které závěr soudu podpořily.
35. Podle názoru odvolacího soudu soud prvního stupně nepochybil, pokud neprovedl důkaz výslechem doc. Krabce, jestliže pro určení výše přiměřeného protiplnění nevycházel z rekondilačního posudku tímto znalcem zpracovaného. Soud odůvodnil, proč tak neučinil a odvolací soud se s tímto odůvodněním plně ztotožňuje.
36. Jestliže každá ze stran předkládala vlastní znalecké posudky podporující její procesní postoje, pak bylo logické, ustanovil-li soud na těchto stranách nezávislého znalce a pakliže tento znalec znalecký úkol splnil, závěry v posudku učiněné náležitě odůvodnil a podložil obsahem nálezu, a na dotazy ke znaleckému posudku odpověděl, pak nevznikla-li potřeba zpracování revizního posudku, postupoval soud prvního stupně správně, pokud při určování výše přiměřeného protiplnění k dalším znaleckým posudkům nepřihlížel poté, co zjistil, z jakých předpokladů znalci při vyhotovování znaleckých posudků vycházeli a jaký znalecký závěr přijali. Neexistují-li totiž pochybnosti o závěrech primárního znaleckého posudku a tedy ani důvod pro jeho revizi, není na místě provádění dalšího dokazování jiným či revizním znaleckým posudkem, a to ani za situace, kdy účastník takovýto revizní znalecký posudek do spisu založil. Soud prvního stupně současně poukázal na dílčí závěry rekondilačního posudku a na logické nesrovnalosti, které vylučují použitelnost rekondilačního posudku v tomto řízení. Potvrdil-li účastník B), že společnost vyplatila v letech 2013 až 2015 dividendy přesahující 31 mld. Kč, pak tato skutečnost (při předpokladu postupu jeho představenstva v souladu s péčí řádného hospodáře) nasvědčuje nesprávnosti závěru o hodnotě celé společnosti ve výši jen 48,5 mld. Kč (především se zřetelem k odvětví, v jakém podniká, historii podnikání a předpokládaném vývoji trhu), která navíc má být nižší než účetní hodnota této společnosti (53 mld. Kč). Nesprávnost tohoto závěru soud prvního stupně správně dokládá i poukazem na průběžnou schopnost společnosti generovat zisk (a růst vlastního kapitálu), a to i v době hospodářské krize, svědčící o výnosovém potenciálu oceňovaného podniku a tedy jeho vyšší hodnotě oproti jeho hodnotě účetní. Kromě toho v tomto případě nešlo o ocenění „zcela nově pořízených aktiv podniku, u něhož dosud nelze usuzovat na další vývoj z důvodu

krátkého trvání jeho existence“, což jsou předpoklady vhodnosti použití účetního ocenění podniku dle zmíněné metodiky Komise pro cenné papíry („Účetní ocenění čistého obchodního majetku společnosti nelze považovat za metodu ocenění zobrazující správně hodnotu oceňovaného podniku s výjimkou případů, kdy jde o zcela nově pořízená aktiva podniku, u něhož dosud nelze usuzovat na další vývoj z důvodu krátkého trvání jeho existence. Uvedení účetní hodnoty čistého obchodního majetku však může přispět k vypovídací hodnotě znaleckého posudku“), které evidentně u oceňované společnosti v tomto případě dány nejsou.

37. Soud prvního stupně rovněž správně odůvodnil neexistenci vady posudku znalce VGD pro absenci posouzení podkladového znaleckého posudku, a rovněž i skutečnost, proč neprovedl důkaz znaleckým posudkem Tacoma. Ani odvolací soud nepovažoval za nutné blíže se zabývat těmito posudky pro určení výše přiměřeného protiplnění (z totožných důvodů), stejně jako nepovažoval za nutné provádět dokazování v odvolacím řízení předloženým znaleckým posudkem znalce AV, a to především z těch důvodů, že šlo o znalecký posudek, který byl zaměřen toliko na propočtení různých variant ocenění v závislosti na zadání konkrétních parametrů zadavatelé, což odporuje požadavku na komplexní (ucelený, resp. úplný a vnitřně konzistentní) systém ocenění předmětu znalcem. Při respektování zásad komplexnosti, úplnosti a vnitřní konzistence znaleckého posudku není vyloučeno, aby různí znalci kladli různou váhu dílčím parametrům, postup výpočtu a vstupní údaje metody použité ve znaleckém posudku však musí být zvoleny v souladu s obecnými předpoklady a principy, a v souladu s předpoklady výslovně vyjádřenými ve znaleckém posudku nebo předpoklady a principy vyplývajícími z použitého určitého postupu, metody nebo údaje a v souladu s interpretací výsledků ocenění (viz zásada vnitřní konzistence). V rozporu s těmito zásadami je pak korekce dílčích parametrů vytržených ze systému ocenění a následný přepočtení celkového ocenění.
38. Námitka účastníka B), podle níž mu soud odňal možnost klást znalci (jeho zástupcům) dotazy, se nezakládá na pravdě, jak je zřejmé dle i z dalšího obsahu jeho odvolání, kde připouští, že některé jeho otázky soud tlumočil, a rovněž i z protokolu o jednání, u něhož byl znalec vyslechnut, z něhož jednoznačně vyplývá, že vedle soudu kladl zástupcům znalce VGD dotazy mimo jiné i zástupce účastníka B). Soud tedy neporušil právo na spravedlivý proces, jak je mu účastníkem B) vytýkáno.
39. Lze tak uzavřít, že znalecký posudek znalce VGD byl vyhotoven řádně, znalec dodržel (a vyčerpá) soudem uložené zadání (to bylo i s ohledem na výše uvedené podle odvolacího soudu naprosto dostatečné, neboť odpovídalo jak požadavkům všeobecně respektované metodiky Komise pro cenné papíry, tak i závěrům obsaženým v nálezu Ústavního soudu Pl. ÚS 56/05 ohledně výkladu pojmu přiměřenosti protiplnění), odpověděl na otázky, resp. zadání soudu k předmětnému znaleckému úkolu s určitě a srozumitelně vyloženým závěrem, který má oporu v podkladových materiálech, znalecký posudek netrpí rozpory, závěry jsou v něm logicky odůvodněny, je z něj zřejmé, že z kterých zjištění znalecký ústav vycházel, jakou cestou k těmto zjištěním dospěl a na základě jakých úvah došel ke svému závěru, který byl podpořen (konzistentní) výpovědí zástupců znalce VGD zahrnující i odpovědi na dotazy soudu, potažmo všech účastníků. Odvolací soud tak shledal znalecký posudek za souladný se zákonem č. 36/1967 Sb. a tedy za dostatečný podklad pro posouzení uplatněného nároku.
40. Jestliže účastníci A) a B) namítali nedostatečné posouzení podkladového znaleckého posudku, pak odvolací soud připomíná, že smyslem, resp. cílem řízení o stanovení výše přiměřeného protiplnění není přezkum podkladového znaleckého posudku, který použil hlavní akcionář pro vytěsnění minoritních akcionářů (jak vyplývá z nálezu Ústavního soudu Pl. ÚS 56/05). Stran dalších odvolacích námitek týkajících se verifikace údajů obsažených v posudku se skutečnými údaji odvolací soud poukazuje na výše zmíněný závěr vyplývající z nálezu Ústavního soudu

Pl. ÚS 56/05 (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 3359/2012), podle něhož jakkoli při určení výše přiměřeného protiplnění soud vychází z hodnoty podniku společnosti, musí současně zohlednit i další v úvahu přicházející skutečnosti. Znamená to mimo jiné, že znalec k těmto novým skutečnostem přihlédnout nemohl, stejně tak jako nemohl své pochybnosti konzultovat s představenstvem účastníků A) a B) s následným promítnutím do znaleckého posudku, na rozdíl od soudu prvního stupně, který k následným skutečnostem přihlédnout může. Soud prvního stupně tedy správně k těmto skutečnostem přihlédl, neshledal důvody ani pro snížení ani zvýšení výše přiměřeného protiplnění stanovené jako alikvótní podíl na tržní hodnotě společnosti a v souladu s tím tuto výši přiměřeného protiplnění stanovil. Odvolací soud proto v tomto rozsahu usnesení soudu prvního stupně (viz výrok I.) potvrdil.

41. Dlužno dodat, a to k námitkám prezentovaným navrhovatelkou 237., že proces squeeze-outu je svou podstatou v jistém smyslu násilným procesem (jednáním z pozice síly), u něhož dochází k nedobrovolnému vytěsnění minoritních akcionářů, proto tento proces podléhá podrobné zákonné úpravě s cílem poskytnout přiměřenou ochranu práv vytěsněným akcionářům. Hledat morální stránku tohoto procesu nelze, jde-li o zákonem připuštěnou možnost, již hlavní akcionář využil. Tyto námitky proto nemohly mít vliv na posouzení uplatněného nároku a rozhodnutí o něm.
42. Současně potvrdil i správné rozhodnutí o nákladech řízení, kde soud zohlednil jednak úspěch navrhovatelů v řízení a tím, že navýšil protiplnění minoritním akcionářům, zohlednil tuto skutečnost jako důvod hodný zvláštního zřetele i u těch z navrhovatelů, kteří ve věci nebyli úspěšní z jiných důvodů, a to ve vztahu jak k rozhodnutí o nákladech řízení vůči účastníkům A) a B), tak i státu.
43. Stran námitek účastníka B), že soud nezkoumal účelnost a přiměřenost nákladů právního zastoupení, jestliže pro úspěch ve věci postačovalo, pokud by žalobu podal jeden z minoritních akcionářů, a nikoliv dalších cca 200 navrhovatelů, odvolací soud uvádí, že každý má právo obrátit se na soud, aby byla zajištěna spravedlivá ochrana jeho soukromých práv a oprávněných zájmů (viz ust. § 1 OSŘ). Nelze tudíž nikoho nikterak sankcionovat, uplatnil-li své právo u soudu. V souladu s ust. § 25 OSŘ je pak každý oprávněn nechat se v řízení zastoupit advokátem. Je-li účastník řízení zastoupený advokátem v rámci řízení úspěšný, vzniká obecně ostatním účastníkům, kteří nebyli v řízení úspěšní, povinnost náhrady nákladů řízení takto úspěšného účastníka (viz ust. § 142 OSŘ a násl. OSŘ). Odvolací soud nezastává názor, ostatně jakož i soud prvního stupně, že domáhalo-li se přezkoumání přiměřenosti protiplnění více navrhovatelů, pak náklady jimi vynaložené nebyly potřebné k účelnému uplatňování či bránění práv (co do druhu a výše nebyly jednotlivé náklady navrhovatelů odvolateli zpochybňovány). Opačný názor by zcela odporoval výše popsaným elementům práva na spravedlivý proces (viz čl. 36 LZPS). Poukazoval-li účastník B) na jim citovanou judikaturu, která má přisvědčit jeho závěru, pak odvolací soud dodává, že tato je v této věci zcela nepřilehává, neboť reaguje na problematiku poměrování úspěchu a neúspěchu ve věci, posouzení náhrady nákladů řízení v případech tzv. formulářových smluv a pohledávek z nich uplatněných. V řízení nevyšlo najevo nic, co by nasvědčovalo tomu, že by zástupci většího počtu navrhovatelů tímto způsobem hodlali zneužít procesních práv.
44. Odvolací soud při rozhodování o nákladech odvolacího řízení postupoval dle ust. § 142 OSŘ a poté co dospěl k závěru, že žádný z odvolatelů v odvolacím řízení úspěšný nebyl, rozhodl tak, že žádný z účastníků právo na náhradu nákladů odvolacího řízení nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **může** účastník podat dovolání k Nejvyššímu soudu ČR do dvou měsíců od jeho doručení u soudu, který rozhodoval v prvním stupni, a to pouze z důvodu, že rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Bude-li odvolacím soudem vydáno opravné usnesení, pobeží tato lhůta od doručení opravného usnesení. Dovolání je přípustné, jestliže toto rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněně zkoumat jen odvolací soud (§ 237 a § 239 OSŘ).

Olomouc 19. září 2018

JUDr. Ladislav Bognár v.r.
předseda senátu